

til Understøttelse af ubemidlede Elever, som søger Uddannelse paa de eksamensberettigede private Kursus.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Udenfor Dagsordenen har Finansministeren Ordet for at fremsætte det anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (Brandes): Jeg har den Ære at fremsætte for det høje Ting Forslag til Lov om midlertidig Forøgelse af Grænsegendarmeriet. Allerede under Krigen er Grænsegendarmeriet ved Bevilling paa Tillægsbevillingsloven blevet forøget med 50 Mand, og jeg tillader mig nu at stille Forslag om, at det yderligere forøges med 2 Løjtnanter, 7 Stabssergenter, 2 Oversergenter og 277 Sergenter og Gendarmer. Forholdene gør det i Øjeblikket nødvendigt at gaa til en saadan Udvidelse, hvorved man sikrer den Grænsebevogtning, som fra alle Sider maa anses for fornøden. Udgiften vil, hvis denne Forøgelse skulde vedvare et helt Aar, blive 635 000 Kr. For indeværende Finansaar vil, hvis Loven kan træde i Kraft den 15. Februar, hvilket jeg tillader mig at foreslaa, Udgiften beløbe sig til 143 233 Kr. 13 Øre, og det er af forskellige Grunde at anbefale, at denne Forøgelse af Gendarmeriet træder i Kraft saa hurtigt, idet forskellige Forhold derved vil kunne ordnes paa en naturlig og rimelig Maade. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale dette Forslag til det høje Tings Velvillie og ganske særlig til hurtig Behandling. Ellers vil det ikke være muligt at træffe de nødvendige Foranstaltninger, saa Korpsets Forøgelse kan være fuldfærdig, naar der er Trang til at have dette Mandskab til Bevogtning af Grænsen.

Formanden: Derefter har Ministeren for offentlige Arbejder Ordet for at fremsætte et tidligere anmeldt Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Loven af 18. April 1910 om Jernbaneskyld har i de Aar, der er forløbet siden dens Vedtagelse, været Genstand for megen Kritik. Fra mange Sider vil man hævde, at det er en helt igennem slet og uklar Lov, som ikke skulde have været vedtaget, og naar man ser tilbage paa Forhandlingerne, viser det sig ogsaa, at det i Virkeligheden var meget svært at tilvejebringe Enighed om dens Vedtagelse. Jeg har nu ikke anset det for nødvendigt at gaa ind paa

alle de Anker og Indvendinger, der anføres mod Loven, da jeg antager, det vilde blive lige saa svært nu at opnaa Enighed om Lovens Indhold, som det var den Gang, men der er en ganske enkelt Bestemmelse i Loven, som Opmærksomheden er blevet henledet paa, og som det efter min Opfattelse er nødvendigt at fjerne af Loven. Denne Bestemmelse gaar ud paa, at Jernbaneskyld kun svares, forsaavidt Værdistigningen overstiger 10 pCt. af Ejendommens eller af den i Henhold til Lovens § 4 særligt vurderede Del af Ejendommens Værdi inden Baneanlægget, bortset fra dette, og da kun af det overskydende Beløb. Denne Bestemmelse har for det første den store Ulempe, at den lyder vanskeligt, den er næsten ikke til at læse saaledes, at den umiddelbart forstaas, men ogsaa dens Virkninger er overordentlig uheldige. Dens Virkning kan først og fremmest udtrykkes deri, at Loven næsten ikke giver noget i Indtægt for Statskassen. I 1911—12 indkom der Netto — altsaa med Fradrag af Udgifter til Vurdering o. s. v. — 7 500 Kr., i 1912—13 15 000 Kr., i 1913—14 14 000 Kr., i 1914—15 16 200 Kr., i 1915—16 20 900 Kr. og i 1916—17 31 700 Kr. Det er altsaa navnlig mod denne Bestemmelse, Kritikken har været rettet fra alle Sider. Ikke mindst har den voldt dem, der skal beskæftige sig med Vurderingerne, ganske betydelige Vanskeligheder, og det er da ogsaa fra dem, Henstillingen er kommet om at faa den strøget. Jeg skal bl. a. pege paa, at Bestemmelsen har den yderst mærkelige og meget uheldige Virkning, at en Ejendom, der har haft en Værdistigning paa f. Eks. 4 000 Kr., bliver fri for Afgift, hvis hele Ejendommen er vurderet til en Værdi af 40 000 Kr., medens der falder Afgift paa den, hvis hele Ejendommen kun er vurderet til 20 000 Kr. Det vil altsaa sige, at smaa Ejendomme fortrinsvis kommer til at bære Byrderne ved denne Lov. Jeg tillader mig da at anbefale den høje Rigsdag at vedtage dette Lovforslag om at lade denne Bestemmelse udgaa, idet jeg meget indtrængende henstiller, at man paa den anden Side vil afstaa fra at søge Loven ændret paa andre Punkter, idet det ganske sikkert vilde føre til endeløse og resultatløse Forhandlinger, fordi det paa alle andre Omraader neppe vil være muligt at opnaa Enighed mellem de forskellige Partier.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.